

ע"פ 2086/18 - יוסי גרנות נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2086/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: 1. יוסי גרנות

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בבית שמש מיום
8.3.2018 בת"פ 38452-01-15 שניתנה על ידי כבוד
סגנית הנשיא ד' פיינשטיין

בשם המערער: עו"ד אחמד רסלאן

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בבית שמש (סגנית הנשיא ד' פיינשטיין) בת"פ 38452-01-15 מיום
8.3.2018 שדחה את בקשת המערער לפסול את עצמו מלדון בעניינו.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של היזק לרכוש במזיד על רקע סכסוך בינו ובין
שכניו (להלן: המתלוננים). בתיק התקיימה ישיבה להקראת כתב האישום וביום 5.2.2018 התקיימה ישיבת הוכחות. דיון
הוכחות נוסף קבוע למחר, 12.3.2018. ביום 6.3.2018 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב בטענה כי דעתו בעניינו
של המערער "נעולה". הבקשה נדחתה – כאמור – ביום 8.3.2018. בהחלטתו עמד בית המשפט על כך שהבקשה
הוגשה זמן ניכר לאחר דיון ההוכחות מיום 5.2.2018 ולאחר שהתקבל פרוטוקול הדיון האמור וסמוך מאוד לישיבת
ההוכחות הקבועה ליום 12.3.2018. הוטעם כי ככלל, בקשה לפסילת המותב יש להגיש בסמוך למועד שבו מתעוררת
עמוד 1

עילת הפסילה. כמו כן נדחתה טענת המערער, שלפיה דעתו של בית המשפט "נעולה", משום שהוא דן במקביל בשני הליכים אזרחיים שהמערער הוא צד להם. הוטעם כי ההליכים באחד מהם עוכבו ועד כה לא ניתנו במסגרת החלטות מהותיות. בנסיבות אלו, צוין כי אם יש מקום לפסילת המותב יש לעשות כן בהליך האזרחי האמור. באשר להליך האזרחי הנוסף שהמערער הוא צד לו ובו מתנהל הליך גישור, הטעים המותב כי הוא עוסק בו "רק במסגרת אחריותי על הליך המהות בבית משפט השלום, ולא אדון בו כלל". כמו כן נדחתה טענת המערער לפסילת המותב, לנוכח העובדה שהוא דן גם בכתב אישום שהוגש נגד אחד המתלוננים כלפי המערער. נקבע כי יש שוני בין כתב האישום נגד המערער לכתב האישום שהוגש נגד המתלונן והם אינם עוסקים באותה עבירה. לכך הוסף כי בהליך כנגד המתלונן לא התקיים דיון, והתביעה החליטה לחזור בה מהאישום. עוד נדחתה הטענה כי על המותב לפסול את עצמו שכן הוא דן בהליך של אחד מתושבי המושב שבו מתגורר המערער, שעשוי לשמש עד בהליך מושא הערעור דן. נקבע כי אין כל קשר בין ההליכים. בית המשפט הוסיף כי ככל שהמערער מבקש להשיג על החלטות שיפוטיות הוא רשאי לערער עליהן במסלולי הערעור הקבועים בדין אך אין בכך כדי להקים עילה לפסילת המותב. בנוסף לכך, נדחתה הטענה כי על המותב לפסול את עצמו משום שאחד מבאי כוחו הקודמים של המערער בהליך מונה לשופט בבית משפט השלום בירושלים. הוטעם כי טענה זו אינה ברורה, וממילא למותב אין כל היכרות מוקדמת עם השופט החדש. לבסוף, בית המשפט דחה את טענת המערער לפיה התבטא בעבר בעניין עונשו של המערער, ועל כן דעתו "נעולה". וכך נפסק בעניין זה:

"בעצתי המאשימה חזרה בה מהדרישה לתת עונש של מאסר בתיק, וזאת לאחר שהתייחסתי לכך שממילא מדובר בדרישה לא סבירה בנסיבות העניין. התערבות זו הייתה לטובת הנאשם ואין בה כדי להעיד כלל כי אני סבורה שיורשע. שמעתי עד עתה מספר עדים בתיק, קיבלתי את המוצגים שהוגשו בהסכמת בא כוחו הקודם של הנאשם, ודעתי רחוקה מלהיות מגובשת".

על יסוד כל האמור נדחתה הבקשה. בשים לב לכך שמדובר בתיק שמתנהל משנת 2015 וכבר התקיימו בו הליכי הוכחות קבע המותב עוד כי אין סיבה לעכב את ההליכים בתיק עד למיצוי הליכי הפסלות.

2. מכאן הערעור שלפניי, עימו הגיש המערער בקשה לעיכוב הדיון בהליך בבית משפט קמא עד להכרעה בערעור. בתמצית, המערער גורס כי יש לפסול את המותב מלשבת בדין על יסוד הנימוקים הבאים: האחד, העובדה שבא כוחו הקודם בהליך מונה כשופט לבית משפט השלום בירושלים; השני, כי בפני המותב מתנהלים שני תיקים אזרחיים שהמערער הוא צד להם; השלישי, כי המותב דן בכתב אישום שהוגש נגד המתלונן נגדו, ובו נחשף לראיות הנוגעות גם להליך מושא הערעור דן; הרביעי, כי בדין שהתקיים בהליך ביום 5.2.2018 גילה בית המשפט את דעתו כי המערער צפוי לעונש של עבודות שירות בהליך; החמישי, כי משקלם המצטבר של כל אלה עלול לפגוע במראית פני הצדק באופן שמחייב את קבלת הערעור.

3. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. לא שוכנעתי כי עלה בידי המערער להצביע על חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב (ע"א 64/18 פלונית נ' פלוני, פסקה 5 (25.1.2018)). באשר לטענה בעניין מינוי בא כוחו של המערער כשופט לבית משפט השלום בירושלים, איני סבורה כי יש בכך משום עילה לפסילת המותב. כאמור בהחלטת בית משפט קמא, טענתו של המערער בהקשר זה לא התבררה די צורכה, וממילא המותב הטעים כי אינו מכיר את השופט החדש. אף יתר טענות המערער אין בהן כדי להצדיק את פסילת המותב. באשר להליך האזרחי שהמערער צד לו, כאמור בהחלטת בית משפט קמא בהליך זה טרם ניתנו החלטות מהותיות, ואילו ההליך מושא הערעור דן מצוי בעיצומו של שלב ההוכחות. על כן ככל שיש בידי המערער טענות פסלות עליו להעלות במסגרת ההליך האזרחי. באשר להליך האזרחי הנוסף, כפי שצוין, המותב לא ידון בו והוא נדרש אליו אך במסגרת

אחריותו על הליכי הגישור בבית משפט השלום. העובדה שהמותב דן בכתב אישום בעניינו של המתלונן בהליך כנגד המערער, אף היא אינה מצדיקה את קבלת הערעור. כמפורט בהחלטת בית משפט קמא, מדובר בכתבי אישום נפרדים, ובמסגרת ההליך כנגד המתלונן אף ביקשה המדינה לחזור בה מכתב האישום. עוד אוסיף כי לא מצאתי שיש בהתבטאות בית המשפט בדיון מיום 5.2.2018 כדי לתמוך בטענת הפסלות של המערער. נהפוך הוא, עיון בפרוטוקול הדיון מעלה כי בית המשפט הבהיר לצדדים כי אין בכוונתו להשית על המערער עונש מאסר ככל שיושע בדיון, ואיני סבורה כי יש בכך כדי להעיד כי דעתו של המותב "נעולה". בהינתן כל האמור, אף לא מצאתי כי יש מקום בנסיבות העניין לטענה בדבר פגיעה במראית פני הצדק (ע"פ 1328/18 אליוספי (אבו ציאם) נ' עיריית לוד, פסקה 4 (20.2.2018)).

אשר על כן הערעור נדחה. הדיון הקבוע למחר, 12.3.2018, יתקיים כסדרו.

ניתן היום, כ"ד באדר התשע"ח (11.3.2018).

ה נ ש י א ה
